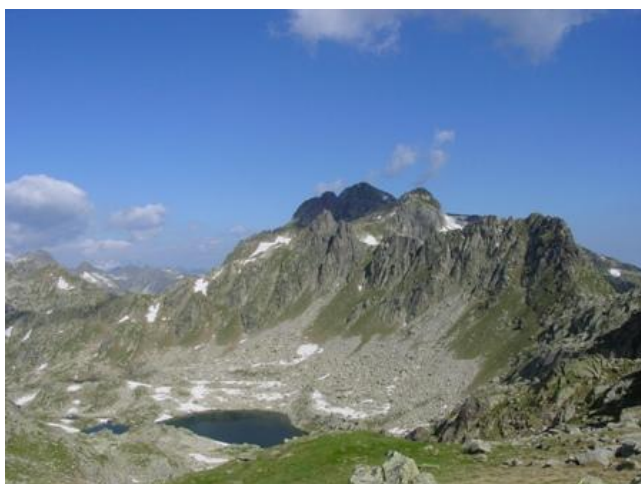

MONTARDO

Per la Vall de Valarties

Distància	8,66 km (anada)
Desnivell acumulat	1453 m
Nivell de dificultat	fàcil
Data	17 de setembre de 2008
Cartografia	Ed. Alpina: Val d'Aran (1:25000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=199369

El cim del Montardo és una bona talaia sobre la Val d'Aran i les serralades al nord de l'Akta Ribagorça. S'alça a migdia d'Arties i fa de partió entre les dues comarques. Des de la Vall de Valarties mostra la seva cara nord amb una altiva i bella silueta, inconfusible. Es tracta d'un cim relativament fàcil, amb un parell de refugis propers (Restanca i Ventosa i Calvell) i emmarcat en una important zona lacustre. Tot plegat fa que sigui un dels cims més visitats de la zona, en

qualsevol època de l'any.

S'hi sol accedir per dues rutes: per migdia des de l'embassament de Cavallers i pel nord des de la Vall de Valarties. La primera és lleugerament més llarga però amb menys desnivell. La segona podem escurçar-la pujant en taxi fins al Pontet de Rius. Totes dues poden partir-se en dues etapes fent nit al refugi Ventosa i Calvell o al de la Restanca, respectivament.

La que us presentem és l'opció per Valarties, començant al Pònt deth Ressèc, uns quatre quilòmetres més enllà del poble aranès d'Arties.

És, com dèiem, una excursió fàcil tot i que cal considerar el desnivell de 1.473 metres. Però no te cap pas aeri ni de grimpada i els camins son ben fressats.

Itinerari

Travessem Arties (Naut Aran) entre estrets carrers amb indicacions vers «Montardo» per prendre una pista asfaltada que surt a migdia del nucli i s'endinsa en aquesta direcció a la Vall de Valarties, pel marge esquerre del riu. Al fons de la vall hi destaca el Montardo. Al cap de 4 quilòmetres arribem al Pònt deth Ressèc. Ampli aparcament i punt d'informació. La circulació és restringida a partir d'aquí. Podem prendre un taxi que ens pugui al Pontet de Rius, estalviant-nos 45'.

Pònt deth Ressèc. (1.410 m). Comencem a caminar passant el pont, vers garbí (s.o.) per una pista de terra, àmplia i ben condicionada que, en suau pendent, segueix el curs de l'Arriu dera Restanca, pel marge dret. Davant nostre s'alça el Tossau de Mar. Senyals del GR 11. Deixem una cruïlla a mà esquerra que mena a Colomers i més endavant una altra a mà dreta. Abastem una zona d'aparcament i una barraca de serveis.

Pontet de Rius (1.651 m, 45'). Un rètol ens indica que, seguint per la dreta i travessant el riu, aniríem al Lac de Rius i al Tòrt de Rius. Prenem el corriol de

l'esquerra vers migdia, en direcció al refugi i la presa de la Restanca, el Lac de Mar i el Montardo. Ens endinsem per una avetosa espurnejada de faig i pi negre, entre d'altres espècies. Fort pendent. El camí el salva amb amables llaçades que podem escurçar per costerudes dreceres. Hem llegit que antigament, el camí era empedrat per permetre el pas dels animals de càrrega per a la construcció de la presa. Ara està força malmès i solament en resten indicis en curts trams i alguns contraforts. Però és ben fressat i fa de bon seguir. Senyals escadussers del GR 11-18.

El pendent es modera quan estem a punt d'abastar la base de la presa de la Restanca. Ens cal enfilarnos-hi i resseguir la barana per sobre el mur fins al refugi.

Refugi dera Restanca (2.010 m., 1h 30'). Ocupa un sòlid edifici al costat de la presa del mateix nom. Vers garbí (s.o.) surt un corriol que baixa (per la dreta en el sentit de la marxa) a voltar l'estany i després s'enfila cap al de Mar. Nosaltres prenem el de l'esquerra, vers xaloc (s.e.), enfilant-nos en considerable pendent pel marge dret del desguàs de l'Estanh deth Cap deth Pòrt. El camí, ben fressat i fitat, és també la ruta del GR 11-18. En poca estona abastem l'estany.

Estanh deth Cap deth Pòrt (2.230 m, 2h). Una petita presa el tanca pel costat de ponent. El passem per camí planer pel seu marge dret, per sota d'un estanyol que ens queda amagat a mà esquerra. Continuem vers xaloc. En aquella direcció destaca clarament el Coret d'Oelhacrestada (o Coll de Crestada) entre el Montardo, que ja podem observar a gregal, a l'esquerra i la Serra de Tumeneia, a la dreta, vers migdia.

Coret d'Oelhacrestada (2.489 m., 3h). Se'ns obre una nova perspectiva. Vers migdia destaquem l'estany de Monges i la imponent Punta Alta de Comalesbienes. També les Agulles de Travessani. Un rètol ens avisa que hem entrat al Parc Nacional d'Aigüestortes. Transitarem ara per la comarca de l'Alta Ribagorça, dins del terme municipal de la Vall de Boí.

Del mateix coll parteix, per la dreta, un camí vers el refugi Ventosa i Calvell que passa a ponent de l'Estany de Monges. Nosaltres davallem uns pocs metres seguint el GR. Un rètol ens informa de les direccions i els temps aproximats per als refugis més propers (1h 45' pel de la Restanca, 2h pel de Colomers i 1h 30' pel Ventosa i Calvell). Una mica més enllà un altre rètol indica –per l'esquerra– un dels camins per pujar al Montardo (1h 15' pel cim). (1)

Nosaltres però el rebutgem, continuant pel GR en direcció a Colomers fins que aviat trobem un corriol ben fressat (sense cap rètol que l'indiqui), que surt en diagonal per l'esquerra, en direcció a una gran fita.

El camí, fressat i amb fites sovintejades, marxa vers el nord. Després fa un gir de 90° vers llevant. Quan per la dreta se'ns ajunta un dels camins que menen al cim, tornem a virar cap el nord. Tot plegat en fort pendent, entremig de rocam i herbei. Ens adrecem a un collet poc evident, a llevant del Montardo Petit que és la mola que ressalta vers mestral (n.o.). El Montardo però ens resta amagat. Quan ja estam a punt d'abastar la carena (cota 2.725) se'ns ajunta per l'esquerra el corriol que partia del rètol que hem trobat poc després del coll.

Collet (2.745 m, 4h). Abastem la carena (que també fa de partió comarcal entre l'Alta Ribagorça i la Val d'Aran) per un collet des del que ja podem albirar la piràmide cimera del Montardo. Després la seguim a l'esquerra, vers ponent, pel cantó aranès, fins al ben evident Còth deth Montardo, (2.765 m), entre el Montardo Petit i el «gran». Per superar els metres que ens separen del cim també tenim un parell d'alternatives, sense gaire diferència entre l'una i l'altra: Ruta evident per corriols fressats i ben fitats.

Montardo (2.833 m., 4h 10'). Vèrtex geodèsic enrunat i fita al cim. Bona perspectiva tot i que el cel s'ha anat tapant de núvols alts. Destaquen a migdia els estanys de Monges, Mangades i Travessani. Darrera s'alça la Punta Alta de

Comalesbienes. A garbí el massís de Besiberri, precedit per la Serra de Tumeneia amb el Pa de Sucre i la Punta d'Harlé. A ponent l'Estanh deth Cap deth Pòrt, el Lac de Mar i el Tossau de Mar. També la fondalada del Barranc de Rius, custodiada per les altes tuques que s'allarga fins a l'estany del mateix nom. Com a teló de fons, en aquella direcció, el massís de la Maladeta.

Vers el nord s'estén al nostres peus la Vall de Valarties, amb Arties al fons. A l'horitzó, sobresurt del cordal muntanyenc el Maubèrme. De gregal destaquem el Mont Valier. A llevant el Mont Roig i el Ventolau i, molt al fons, arribem a albirar la Pica d'Estats. Vers xaloc el Port de Ratera i el Gran Tuc de Colomers. Acabem la volta amb el Pic de Contraix i les agulles de Travessani, ja més properes.

Retornem pel mateix camí esmerçant-hi 3h 15'. (15' fins al collet, 45' a la cruïlla amb el Gr, 50' al Coll, 1h 30' a l'estany, 2h al refugi, 2h 45' a la pista i 3h 15' al Pònt deth Ressèc).

- (1) Hi ha, com a mínim, tres camins que puguen al Montardo per les Raspes de Monges, al nord de l'estany d'aquest nom. El primer que trobem és el que està senyalat pel rètol. S'enfila per la banda llevantina del llom que baixa del Petit Montardo al Coll de Crestada. Tot i les fites, al començament es fa una mica perdedor. Després és més fressat i s'ajunta amb els altres, pocs abans de la carena. Seguint el GR en direcció a Colomers, aviat en trobarem un segon, molt més fressat i evident que el primer, que marxa per l'esquerra en direcció a una gran fita. Després es divideix. Un ramal puja més pel centre i un altre més a llevant. Tots dos ramals s'ajunten passat un relleix. Al contrari del primer, aquest camins puguen més a llevant, per la dreta (en el sentit de la marxa) de la torrentera. Qualsevol de les tres opcions és bona. La primera és més directa i, per tant, amb més pendent.